

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

שַׁבַּת ראש-הַשָּׁנָה - מְשַׁפֵּט הַחַיִּים

זְכָרְנוּ לַחַיִּים. מְלַךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים

מתנהלים מעצמם, ומכיוון שכך הוא בטוח בחייו ואינו מוצא לנכון לבקש עליהם. הוא מתייחס לחייו כדבר מובן מאליו.

הוא מתעלם מהעובדה שרק הקב"ה קוצב חיים לכל חי ומבלעדיו אין חיים. הוא את הכל במקרה וזה למעשה חיסרון באמונה. מהי איפוא תקוותינו לזכות בדיון?

ההרגשה האמיתית חייבת להיות ש"ספרי חיים וספרי מתים לפניו נפתחים". צריך להבין כי גורל חיינו מונח על הכף.

על כן חובתנו היא 'לחטוף' ולעשות מעשים טובים ככל שנוכל, כדי שנזכה בעז"ה לחיים.

הרמח"ל כתב בספרו 'מסילת ישרים', שכבר בשעה שאדם ניחם על הרעה, וכבר עזב את דרך הרע ועבר לדרך הטוב, הוא יכול לקוות לזכות לחיים.

ביום ראש השנה- אין רגע דל. אנחנו ניצבים בפני ארבעים ושמונה! שעות גורליות וקריטיות ביותר עבורנו.

הבה ננצל אותן בכל כוחנו: נתפלל מעומק הלב ונשוב בתשובה שלימה. נאמר פרקי תהילים וננצל כל רגע ורגע. כך בעז"ה נזכה להתברך בכתיבה וחתומה טובה ושנה טובה ומתוקה!

בברכת שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל כתב בספרו 'אור יחזקאל': "עיקר משפט ראש השנה הוא לזכות לחיים".

הרמב"ן ביאר בספרו 'אמונה וביטחון', שיתכן שמצד הדין האדם יצא זכאי בדיון, ובכל זאת בגלל מעשה אחד יגזר דינו חלילה למיתה. וכן להיפך, יתכן שיצא חייב בדיון ואף על פי כן בגלל מעשה אחד יצא דינו לחיים.

לכל מעשה ומעשה משקל מיוחד לזכות או לחובה. אין סיכום של כל המעשים, קובע בהכרח את גזר הדין הסופי של האדם.

כאשר נהיה מודעים לכך שבראש השנה דנים את האדם לחיים או למוות, הרי שדאגה גדולה תהיה בליבנו - מה יהיה גזר דינו? מה יקבע בגורלנו?

אם נתבונן במצבנו אנחנו צריכים לתמוה מאוד על עצמנו מדוע איננו מוטרדים אודות הדין על חייו?

גם מרבים האנשים המתעוררים ומתחזקים בימי הדין והרחמים, אינם דואגים ומוטרדים על חייהם אלא מבקשים על כפרת עוונות וכדומה. מדוע הדאגה ובקשת החיים עצמם נעלמה מאיתנו?

תשוקת החיים מוטבעת באדם ובבעלי חיים בעצם טבעם. כאשר האדם חולה במחלה קשה חלילה, הרי הוא מוכן לעשות הכל כדי להאריך את חייו. אם כן מדוע אנחנו לא מבקשים על חייו?

יתכן שחסרה לאדם ההכרה שהקב"ה הוא הנותן חיים לאדם. הוא סבור שהחיים

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרית ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

7"י	כנסת לכת	צאת לכת	ריבון תם
18:05	19:16	19:59	י"מ
18:23	19:14	19:56	ת"א
18:24	19:15	19:58	מ"ב
18:24	19:15	19:58	ב"ל

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בַּהֲלָכָה – ראש השנה - חֵלֶק ב'

מה הן ההלכות של ראש השנה שחל להיות בשבת?

שאלה: ❓

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה: ❗

ראש השנה שחל בשבת אומרים 'צדקתך' במנחה. ויש נוהגים שלא לאמרו. ונהרא נהרא ופשטיה. מנהג הספרדים, כמו שכתב מרן בשו"ע, לומר 'צדקתך' - מכיוון שהוא יום דין, לכן אומרים בו צידוק הדין. ואומרים גם 'אבינו מלכנו', אלא שיאמרו תחילה 'אבינו מלכנו' ואחר כך 'צדקתך'. ומנהג האשכנזים שלא לאמרו.

אסור לתקוע בשופר בראש-השנה, שחל להיות בשבת, שמא יוציא את השופר מרשות היחיד לרשות הרבים. ביום השני של ראש השנה תוקעים בשופר ומברכים לשמוע קול שופר וברכת שהחיינו. אם יש מקומות, שנהגו לתקוע בשופר ביחידות בראש השנה שחל בשבת, יש לבטל מנהגם.

אוכלים סעודה שלישית כבכל שבת. יאכל מוקדם את סעודת הבוקר, כדי שיאכל סעודה שלישית לאחר חצות היום, וכך יהיה לו תאבון לסעודת הלילה השנית של ראש-השנה.

יתחילו בסידור השולחן ושאר ההכנות רק אחרי צאת השבת, מכיוון שאסור להכין משבת ליום טוב. לפני ההכנות יאמרו: "ברוך המבדיל בין קודש לקודש", ומכל מקום, אם בני הבית מרובים והזמן דחוק, יכולים להתחיל בסידור השולחן מיד לאחר השקיעה. אבל את שאר המלאכות, כגון: הדלקת אש ואפילו מאש לאש, לא יתחילו בשום אופן אלא רק לאחר צאת השבת. **מקורות:** חזון עובדיה- פסח (רסח).

מי שרגיל להוציא את השבת בזמן 'רבינו תם', ישים לב שלא להדליק אפילו מאש לאש קודם זמן זה, ורק את שאר ההכנות, שאינן איסור מלאכה מן התורה בשבת, כשטיפת כלים וסידור שולחן, רשאי לעשות קודם זמן זה. מכל מקום רשאי לומר לחבירו, שאינו מוציא את השבת בזמן 'רבינו תם' או לילדו הקטן, שידליק עבורו את האש או הגז, ואז יהיה רשאי להניח בעצמו את התבשילים המבושלים כבר מיום שישי על האש כדי לחממם, ואפילו תבשילים לחים כמרק וכיוצא בזה, שבשבת אסור לחממם, עתה מותר לחממם אותם ולהרתיחם. כמו כן, מי שיש לו 'פלטת של שבת' דלוקה, אפילו אם הוא מוציא את השבת בזמן 'רבינו תם', מותר לו לכתחילה לחממם מרק על הפלטה קודם זמן 'רבינו תם', אפילו שהמרק ירתח.

בערבית של יום שני שחל במוצאי שבת, מוסיף בעמידה 'ותודיענו' (במקום 'אתה חוננתנו' שבכל מוצאי שבת) כמובא בסידורים. אם שכח ולא אמר, אם נזכר כשאמר 'ברוך אתה' לפני שאמר 'ה' - מקדש ישראל ויום הזיכרון', חוזר ואומר 'ותודיענו', אבל אם כבר אמר ברוך אתה ה', כיוון שהזכיר את שם ה', אינו חוזר. **מקורות:** חזו"ע פסח- רסח.

הדלקת הנרות לכבוד יום טוב שני, תעשה אך ורק לאחר צאת השבת, ועל ידי הבערה מאש שהיתה דלוקה מלפני שבת, כמו 'נר נשמה'. **מקורות:** חזו"ע פסח- רסח.

זְהִירוֹת מִפְּנֵי הַפְּגִיעָה בַּזֹּלַת

להלן סיפור המעובד מתוך 'שלום בית' שהביא מעשה על הגאון רבי צבי יהודה אולשוונג זצ"ל (שימש כר"מ בישיבת גורדנא, גיסו של הגאון רבי שמעון שקופ). רבינו ראה בחור בן תורה טועם מן האוכל שהונח לפניו, ולאחר שהכניס את האוכל לפיו, גילה, כי המאכל אינו ערב לחיכו, ולכן עיקם את אפו והיז את הצלחת לצד.

הרב פנה אל הבחור ואמר לו: "לא טוב הדבר, אשר אתה עושה בני. לא מתנהגים ככה עם אוכל. גם אני בצעירותי נהגתי כמוך, אבל בעקבות מקרה שאירע לי, שיניתי ותיקנתי את התנהגותי". וכך הצדיק סיפר: "בימי עלומי למדתי בישיבת טלז. כמנהג הימים ההם, לא היה חדר אוכל בישיבה, אלא היינו אוכלים 'ימים': 'בעלי בתים' היו מוכנים, שבחורים יגיעו לבתיהם והם האכילו אותם. בדרך כלל בכל יום היו שולחים אותנו למקום אחר לאכול. אני נשלחתי לאכול בביתה של אלמנה צדקת זקנה, שלמרות עֲנִיָּה ביקשה לזכות במצווה של החזקת בן תורה".

"יום אחד לאחר הארוחה, הגיע לאוזני קול בכי. נבהלתי מאוד והתחלתי לחפש, מי הבוכה. לתדהמתי הרבה גיליתי את האלמנה יושבת בפניה במטבח ובוכה. 'מה קרה?', שאלתי. בהתחלה סירבה לענות לי, אבל לאחר הפצרות חוזרות ונשנות אמרה: 'איך לא אבכה, אם לאחר כל מאמצי והשתדלותי הרבה להגיש לך ארוחה מהנה, דחית את הצלחת מעליך?'.

"המילים האלו שברו את ליבי ובעיני נקוו דמעות. 'סלחי לי', התחננתי, 'לא ידעתי, עד כמה הכאבתי לך. לא אחזור אף פעם על מעשים כאלה'. "מאז", אמר רבי צבי יהודה, "קיימתי את הבטחתי. אשתי מתפארת תמיד בפני חברותיה, כי אף פעם לא קרה, שרבי צבי יהודה לא סיים את הארוחות, שהכנתי לו..."

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

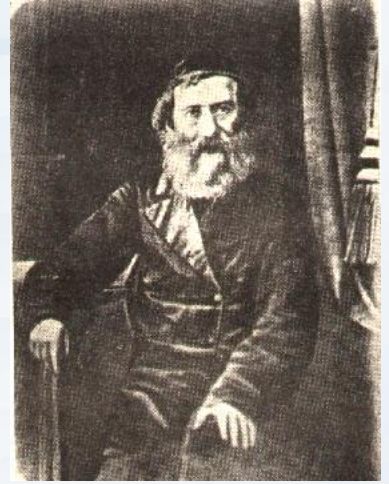
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב מאיר ליבוש- המלבי"ם זצ"ל

הגאון הרב מאיר ליבוש זצ"ל המלבי"ם (המגיד מקמפן)- נולד ב-י"ט אדר ה'תקס"ט (1809) בוולוצ'יסק אשר בוהלין (אוקראינה). בילדותו למד לשון הקודש, תורה וגמרא מאביו. בגיל שש התייתם וגם עם אביו החורג, הרב לייב (אב"ד מוולוצ'יסק). כשהגיע להמשיך ללמוד תורה בישיבה בוורשה. שם נודע כעילוי וכונה '**העילוי מוהלין**'. מגיל צעיר רכש בקיאות בתורה הקדושה ובחכמת הנסתר. התחתן בגיל 14 אך כעבור שנים אחדות התגרש. כשהיה כבן 15 ידע בע"פ את הספרים 'עץ חיים' ו'פרי עץ חיים'. בגיל 27 התחתן שוב, וחמיו תמך בו מבחינה כלכלית, כדי שיוכל להתפנות ללימוד תורה ולכתיבה.

בשנת ה'תקצ"ח (1839) מונה לרב בוורשן (שבמחוז פוזנן, בממלכת פרוסיה). שבע שנים לאחר מכן מונה לרב בקמפן (מערב פולין). בשנת ה'תרי"ט (1859), אחרי איחוד הנסיכויות הרומניות מונה לרב ראשי ודרשן בבוקרשט, בירת הנסיכות הרומנית המאוחדת. סגנון מנהיגותו היה סמכותי וקפדני. רבינו היה קנאי לשמירת המסורת, פיקח אישית על משגיחי הכשרות ועל השוחטים, התעניין בתלמודי התורה וקבע סטנדרטים חדשים לרמת הכשרות.

כשהיה ברומניה נלחם במשכילים. הם הציגו את רבינו לשלטונות כדמות אפילה, קנאית וחסרת סובלנות. הם העלילו על רבינו שהגיע לרומניה כדי להגל עבדו גרמניה ורבינו היה עלול להישלח לכלא. באותה התקופה, אהרון בנו נפטר בעקבות מחלה. שנתיים לאחר מכן גורש לרוסיה שבבולגריה תחת שמירה הדוקה בעגלת זבל. משם עבר לקושטא ולאחר כחצי שנה הגיע לפריז. בשנת ה'תרכ"ה (1865) עבר להתגורר בפרנקפורט דמיין (גרמניה). לאחר שחמיו ר' חיים אוירבך נפטר מונה כרבה של לונשיץ אולם עד מהרה עזב את המקום בשל התנגדויות המשכילים והחסידיים, שראו בפירושו השפעות של ההשכלה.

בשנת ה'תרכ"ט (1869) עבר לחרסון באוקראינה. ובשנת ה'תר"ל (1870) עבר לקהילת מוגילוב (מחילאו) אולם בעקבות תלונות הוצא נגדו צו גירוש מידי. בשנת ה'תרל"ה (1875) הגיע לקניגסברג בפרוסיה המזרחית והתחיל לשמש כרבם. רבינו דחה הצעות מטעם יהודי ניו-יורק, פאפא, אמסטרדם, פריז, אוייהי בהונגריה ובגרודנו וקיבל בסופו של דבר את הצעתם של יהודי קרמנצ'וג באוקראינה. התפרסם כגאון וכדרשן מופלא. נפטר בקייב במהלך מסעו לקרמנצ'וג ב-א' תשרי ה'תר"מ (1879). חי כ-70 שנה.

אביו: ר' יחיאל מ'קל וייזר. **אימו:** מרת סימציא. **אשתו:** מרת שרה (זיווג ראשון), בת ר' פייבל אופצינסקי מלונצ'יץ (זיווג שני). **בתו:** מרת פרידה (מזיווג ראשון. נישאה לר' אליהו חריף היילפרין מווילנה, ובזיווג שני נישאה לר' יהושע זליקין מסמולנסק). **בנו:** אהרון (נפטר בחיי אביו לאחר מחלה). **מרבתי:** אביו, ר' יחיאל מיכל וייזר, ר' לייב מוולוצ'יסק (אביו החורג), ר' משה הלוי הורביץ (מח"ס 'עמק השידים'), ר' צבי הירש אייכנשטיין (האדמו"ר מז'דצ'וב, מח"ס 'עטרת צבי'. למד אצלו את תורת הנסתר), ר' שלמה זלמן טיקטין. **מתלמידיו:** ר' אברהם אלימלך פישמן, ר' נחמן הלר.

מספריו: **ארצות החיים**- חידושים על שו"ע אור"ח **מקראי קודש**- פירוש על הנ"ך **ארץ חמדה**- דרשות על התורה **ארצות השלום**- דרשות **התורה והמצווה**- פירוש על התורה, המכילתא, הספרא והספרי **מדרש הגדה**- על הגדה של פסח **ייסודי חכמת ההיגיון**- ביאור חוקי ההגיון **משל ומליצה**- שירי קודש **עלה לתרופה** - פירוש על משנה תורה פרק ד' מהלכות דעות **יאיר אור**- מילון מילים נרדפות **הכרמל שירי הנפש**- על שיר השירים.

כרב הראשי של העיר בוקרשט ברומניה, דאג המלבי"ם לכל צורכיהם הרוחניים של יהודי העיר. לשם כך פעל רבות אצל מושל העיר שירשה לו לתקן עירוב בשכונות היהודים, כדי להציל את היהודים מאיסור הוצאה בשבת. שכונה חדשה קמה בסמוך לביתו של אחד משרי העיר, וגם בשכונה זו רבינו תיקן עירוב. כבר בשבת הראשונה ראו תושבי השכונה היהודים כי חוט העירוב נקרע, וגם לאחר שתיקנו את העירוב, הוא שוב נקרע בשבת הבאה. הם מיד הבינו, כי ידו של מישהו במעל, והציבו שומרים כדי למצוא את מי שמתנכל לעירוב.

לאחר מעקב, תפסו נער נוצרי קורע את העירוב במזיד, בחקירתו הודה הנער, כי הוא עושה כן בשליחות השר שמואס בשכונה היהודית ההולכת ומוקמת בשכונתו. המשטרה, שרצתה להחניף לשר, לא עשתה דבר והעלימה את הפרשה. כששמע על כך המלבי"ם הורה לכל תושבי העיר היהודים שלא לקנות קדירות במפעל שהיה בבעלות השר.

רווחיו של השר הלכו ופחתו, ההכנסות הצטמקו ובעיקר בלט הדבר בערב פסח. בשנים רגילות הייתה זו התקופה הטובה ביותר בעסק הקדירות של השר, והנה עתה לאחר החרמתו של הרב, החנות כמעט התרוקנה מאדם. השר התלונן אצל פקידי המשטרה המקומית על החרמתו של הרב לעסק המתנהל ומשלם מיסים כחוק, והרב נקרא לבית המשפט. הרב לא הסכים לייצג עורך דין מטעמו, והסביר, שכיוון שהמשפט הוא אינו אישית נגדו, אלא נגד כל הדת היהודית, הרי הוא בכוחו לייצג טוב יותר מכולם את צדקת דרכי היהדות.

הקטגור הטיח ברב את ההאשמה החמורה: "כיצד העזת להחרים עסק חוקי? וכיצד הנך עושה דין לעצמך?"- "כיוון שחושש אני, כי השר מכניס בקדירותיו חמץ", ענה הרב, "לכן, כרב היהודים האחראי על כשרות המאכלים, הוריתי להם שלא להשתמש בקדירות, שהוא מוכר לחג הפסח".

"מדוע אתה חושד בכבוד השר, שהוא מכניס בקדירותיו חמץ?", הקשה השופט, "וכי מה הוא מרוויח מכך?". עתה הפנה המלבי"ם את השופט לעדותו של הנער הרשומה במשטרה, ואמר: "אדם שמסוגל להזיק לחוטי העירוב של היהודים, בלי להרוויח מכך כלום, מסוגל גם להכשיל אותנו בחמץ בפסח בלי להרוויח מכך כלום". תשובתו המוחצת של הרב, שכנעה את השופט ותוך דקות ספורות יצא זכאי בדיון.

קִנְיָה וְתוֹצָאָה

כעת כשראה את אשר עולל לו יואב, צעד כמה פסיעות לאחוריו ופרץ בבכי. בשעת בוקר מוקדמת זו, עדיין לא היו אנשים רבים ברחוב, אבל אני הייתי כבר בחנותי.

ניגשתי לשלום בלב כואב, והצעתי לו מים. שלום הודה לי, אך העדיף שלא לשתות, ואמר: "אני מצפה לישועת ה' שיעשה את הצדק, ואם רצונו יתברך ממני, שאסגר את החנות - אני מוכן לעשות זאת, העיקר שאדע מה עלי לעשות".

הכנסתי אותו לחנותי, וסיפרתי לו, שיש לי קשר הדוק עם גבאי נאמן של אחד מגדולי הדור. הצעתי לו, שנעביר דרכו את השאלה לאותו גדול בתורה, והוא הסכים בשמחה.

בדרך כלל, כאשר אני מתקשר אליו, הגבאי מיד עונה לי. אם הוא עסוק, הוא חוזר אלי לאחר דקות ספורות. אך לא כן היה הפעם. הוא לא ענה לי, אף על פי שברור היה לי, שהוא כעת לאחר תפילה, ועוד לא התחיל ללמוד.

עברו כעשרים דקות, והוא עדיין לא חזר אלי. התקשרתי שוב והוא לא ענה. כך חלפה לה שעה וחצי, שבה התקשרתי כמה פעמים, ולפליאתי המרובה הוא לא ענה. עד מהרה התברר לי, כי יד מכוונת משמיים עושה זאת...

יצאתי מהחנות לכמה רגעים והבחנתי בדבר מפליא: יואב עדיין לא פתח את חנותו, אף על פי שדרכו הייתה לפתוח כחצי שעה לאחר ששלום פתח את חנותו שלו, מפני שהוא מתגורר באזור רחוק יותר.

באותו יום חלפה יותר משעה - ויואב לא הגיע. נכנסתי לבעל חנות אחרת הסמוכה אל חנותי, ושאלתי אותו: "האם ידוע לך מה אירע עם יואב, ומדוע הוא לא הגיע היום?".

הוא ענה בתמיהה: "האם לא שמעת?! בדרכו לחנות פגעה ברכבו משאית כבדה של חומרי בניה וריסקה את רכבו! כולם מדברים על כך. כעת חיינו מוטלים בסכנה".

לשמע דברים אלו נבהלתי מאוד, שכן רגעים ספורים לפני התאונה. הוא גרם דמעות לאיש כשר שביקש מה' לעשות את הצדק, ושברון לב ודבריו התקבלו מיד בשמיים.

לאחר כמה שעות נתלו ברחובות מודעות אבל, כאשר אחת מהן נתלתה על פתח חנותו של יואב...

"הנה", חשבתי לעצמי בכאב, "רק בלילה שם דבק לשלום במנעולים ונעל לו את החנות, ובבוקר נעלו משמיים את חנותו".

שלום תיקן את המנעול, וחנותו שגשגה והצליחה, אך חנותו של יואב נסגרה לצמיתות. פחד פחדים! שנזכה להסיר מעלינו את הקנאה וניזוהר בכבוד הזולת, שכן הכול מאיתו יתברך!

לעיתים אנו עלולים לשכוח, כי בורא עולם הוא שקובע כל מה שייגזר עלינו כולל לגבי הפרנסה, הרפואה, ההצלחה וכיו"ב. להלן סיפור שהגיע למערכת על ידי אחד מקוראנו אותו סיפר בעל המעשה מר ל. י. מפתח תקווה, ויש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להיזהר מהקנאה בזולת, וכן אין אנו יודעים, מהן התוצאות ההרסניות בגין קנאה זו:

אני בעל חנות ספרים בשכונה הסמוכה למקום מגוריי כבר שנים רבות. בסמיכות לחנותי נפתחו שתי חנויות מכולת בהפרש של שבוע בין פתיחת חנות אחת לחברתה.

מטבע הדברים הסמיכות הגדולה של שתי החנויות הובילה לתחרות גדולה מאוד בין שני בעלי המכולות, כאשר כל אחד מנסה למשוך את הצרכנים אליו.

הצרכנים נהנו מהתחרות, שכן כל בעל מכולת ניסה להוזיל את המחירים ככול האפשר. בין שני בעלי החנויות התפתחה מריבה קשה ביותר.

בדרך כלל, במקרים כאלו קשה מאוד לשפוט עם מי הצדק. אבל כאן היה ניכר לכולם, שהצדק עם שלום (שם בדוי), מכיוון שהוא פתח ראשון את החנות, והוא בעל מידות טובות ולב רך, ומעולם לא השמיץ את יואב (שם בדוי) בעל המכולת השנייה.

לעומת זאת יואב דאג להשמיץ את שלום בכל דרך אפשרית. היה תולה מודעות בתוך חנותו על שלום, וכל מי שנכנס לחנותו של יואב, נתקל בדברי גנאי וזלזול על שלום ועל המוצרים שבחנותו.

בפעם האחרונה שהייתי בחנותו של יואב, יצא לי לראות מודעה, בה הוא כתב: 'מי שרוצה לקנות בזול לחם יבש, שצריך להרטיב אותו, כדי שהציפורים יסכימו להכניסו לפיהם - יפנה לחנות הסמוכה של שלום, שמביא סחורה מימי 'ישראל סבא...' כשראיתי את הכתוב, ברחתי מחנותו ולא נכנסתי לשם שוב לעולם.

המריבה התחרותית הלכה וגדלה, כאשר יואב מלבה את האש, ושולח את בניו הקטנים להציק לשלום ולהטיל דופי על סחורתו, ואף להזיק למוצרי העומדים בחוץ.

לילה אחד, יואב הגדיל לעשות. הוא הגיע לחנות של שלום באישון לילה, ושם דבק במנעולים של דלתות המכולת של שלום (אני יודע זאת מכיוון שיש לי מצלמות מחוץ לחנות הספרים שלי הסמוכה לחנות המכולת של שלום).

בבוקר, שלום הגיע לחנותו לאחר תפילת שחרית. כשראה את מה שאירע - ליבו נשבר ביותר. גם במצב הנוכחי היה קשה לו מעצם המריבה ומרוח המחלוקת הנושבת בכל השכונה, שיואב מעורר וגורם על לא עוול בכפיו.

<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חוה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>ולד יחיא בן יוסף ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אביגדור בן ג'ולי ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל מרים בת שרה ע"ה אביבה לוי ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>
---	---	---	---	--	---